

# РЕШЕНИЕ

№ 1805

гр. София, 18.03.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав,**  
в публично заседание на 28.02.2013 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова**

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **10418** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. С. С. от [населено място], [улица], ет.6, ателие № 8 и със съдебен адрес гр.софия, [улица], ет.2, ап.3 чрез адв. Ф. Р. с искане да бъде отменена като незаконосъобразна принудителна административна мярка по чл.54, ал.1, б."б" от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО), разпоредена от старши инспектор Г. П. от Столичен инспекторат (СИ) на Столична община (СО) на 05.10.2012г. по отношение на МПС марка „Х.", модел „С." с рег. [рег.номер на МПС] , паркиран на [улица].

Жалбоподателката твърди, че на 05.10.2012г. паркирала автомобил рег. [рег.номер на МПС] на [улица] с предните две колела на тротоара, както всички други околни автомобили. Поддържа, че устно разпоредената мярка е издадена от некомпетентен административен орган. Посочва, че мястото, на което била паркирала, не било обозначено с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудителното преместване на МПС, което от своя страна не създавало опасност и не пречело на другите участници в движението. Жалбоподателката претендира съда да постанови решение, с което да отмени наложената й ПАМ „принудително преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик" като незаконосъобразна.

Ответникът старши инспектор Г. П. от Столичен инспекторат на

Столична община оспорва жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С докладна записка от 05.10.2012г., в 13:40 часа, Г. П. – служител на СИ на СО, разпоредил принудителното преместване на автомобил марка „Х.“ с рег. [рег.номер на МПС], паркиран на [улица] до блок № 2 в нарушение на чл.28, ал.1, т.7 от НОДТСО. На жалбоподателката бил съставен АУАН № 12-ЗС-2402 от 05.10.2012г. за нарушение на чл.28, ал.1, т.7 от НОДТСО – паркиране върху терен, който е общинска зелена система.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

По аргумент на чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки „принудително преместване на ППС без знанието на неговия собственик“ могат да се наложат и без да има издадена мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по ЗДвП. Обжалването на заповедите, с които се налагат ПАМ по чл.171 ЗДвП, се извършва по реда на АПК – чл.172, ал.4 ЗДвП. След като ПАМ “принудително преместване на паркирано ППС без знанието на неговия собственик” се прилага с фактически действия, съдът намира, че мярката има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК - волеизявление на административен орган, изразено чрез действие, с което непосредствено се засягат права и законни интереси на определени лица, което подлежи на обжалване по реда на АПК. В случая ПАМ е наложена на 05.10.2012г., а жалбата е подадена на 15.10.2012г., поради което следва да се приеме, че жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 вр. чл.15 АПК - лице, чиито права и законни интереси са накърнени от налагането на ПАМ и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Съгласно чл.54, ал.1, б. «б» НОДТСО за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения могат да се прилагат следните принудителни административни мерки (ПАМ): преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач, когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението. Съгласно чл.54 от НОДТСО принудително преместените ППС се транспортират до специализирани паркинги на територията на Столична община. Контролът по спазването на правилата за паркиране, както и дейността по принудително преместване на неправилно паркирани ППС, може да се осъществява и от служби за контрол, определени с писмена заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и следващите от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). Оперативната дейност по принудително преместване на ППС на територията на Столична община се организира и осъществява от общинското дружество [фирма], по ред и при условия определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение

на чл. 167 ЗДвП. Съгласно чл.167, ал.2, т.1 от ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините контролират в населените места спазването на правилата за паркиране от водачите на ППС. Разпоредбата на чл.168, ал.1 ЗДвП урежда възможност длъжностни лица, определени от собствениците или администрацията, управляваща пътя, да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано ППС на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач. Разпоредбата на чл.168, ал.2 ЗДвП задължава органите, които извършват принудително преместване на ППС, да укажат предварително чрез съответните знаци местонахождението на преместеното пътно превозно средство.

Със заповед на кмета на СО № РД-09-631 от 13.04.2010г. служителите на СИ към СО са оправомощени да осъществяват контрол по спазване на разпоредбите, свързани с навлизане, спиране или паркиране на МПС в обектите на зелената система на СО съгласно Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на СО (НИПОЗССО) и НОДТСО. Конкретните длъжностни лица следва да се определят със заповед на директора на СИ към СО. Със заповед на директора на СИ към СО №РД-09СИ-183 от 11.06.2012г. Г. С. П. е определен за служител от СИ, който може да разпорежда принудително преместване на неправилно паркирани МПС. С оглед извършеното делегиране на правомощия с цитираните две заповеди, съдът приема, че оспорената ПАМ е наложена от компетентен административен орган.

Съгласно разпоредба на чл.54, ал.1, б. «б» НОДТСО принудителното преместване може да се извършва от места, обозначени с пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство. Разпоредбата на подзаконовия нормативен акт изрично препраща към Закона за движение по пътищата, който в нормата на чл.168, ал.2 ЗДвП също въвежда изискване за органите, които извършват принудително преместване на ППС, включително определени от собствениците на пътя (СО) да укажат предварително чрез съответните знаци местонахождението на преместеното ППС. Евентуална колизия между разпоредби на подзаконов нормативен акт (НИПОЗССО и НОДТСО) и ЗДвП следва да бъде разрешена съобразно чл.15, ал.3 от Закона за нормативните актове - ако постановление, правилник, наредба или инструкция противоречат на нормативен акт от по-висока степен, правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт.

Жалбоподателката е санкционирана за нарушение на забраната по чл.28, ал.1, т.7 от НОДТСО за движение, престой и паркиране на ППС върху тротоари, в паркове, градини, зелени площи, пешеходни подлези, детски и спортни площадки, територията на детски ясли, детски градини и училища. Изрично е посочено в АУАН № 12-ЗС-575 от 24.04.2012г., че същата е паркирала на терен, който е част от зелената система на територията на СО. Съгласно чл.61, ал.1 ЗУТ в териториите на общините се устройват озеленени площи, обединени в зелена система. Основа на зелената система са озеленените площи, за широко обществено ползване, предназначени за трайно задоволяване на обществени потребности от национално или общинско значение - паркове, градини, улично озеленяване (чл.61, ал.2 ЗУТ). Съгласно чл.16, ал.1 ЗУТ, чл.62, ал.1 ЗУТ и чл.9 от НИПОЗССО планирането и изграждането на обектите на социалната инфраструктура, вкл. публична собственост на озеленените площи, обединени в зелена система, се извършва с

подробен устройствен план (ПУП). Ето защо доказването на нарушението – паркиране върху част от зелената система на СО, е свързано с представяне на извадка от ПУП относно мястото на нарушението. За доказване на това обстоятелство по делото с писмо на кмета на район «О.» - СО от 28.11.2012г. е представена извадка от ПР за кв.161 «За ЖС, поща, маг и трафопост» на м. «П. – Център». Съобразно поясненията в писмото на кмета на район «О.» - СО мястото, където е паркирало процесното МПС, е част от тротоар към [улица], като МПС частично е паркирало върху площ, оградена с тротоар, алеи, дървесно храстова растителност и съществуваща детска площадка, която се счита за част от зелената система на СО. Видно от представените от [фирма] снимки (стр.30, 32, 51 до 54 от делото) автомобилът на жалбоподателката е паркиран извън редицата от паркирани автомобили, като предните две колела, включително цялата предна част на автомобила, е върху зелена площ. Съдът намира за необходимо за отбележи, че липсата на озеленяване (трева и неса растителност) не означава, че площта не е част от зелената система на СО. В случая върху част от снимките ясно личи налично озеленяване – стр.29, 30, 51 и 54 от делото.

Съставеният на жалбоподателката официален по смисъла на чл.179, ал.1 ГПК документ АУАН№ 12-ЗС-2402 от 05.10.2012г. и неоспорването от нейна страна на неблагоприятния факт относно местоположението на паркирания автомобил, съдът приема за безспорни доказателства, че на 05.10.2012г., около 14:15 часа жалбоподателката е била паркирала л.а. марка «Х.» с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], на [улица] до бл.2 върху терен, който е част от зелената система на СО съгласно регулационен план за кв.161, м. «П. – Център», отреден за «ЖС, поща, магазини и трафопост».

Включването на даден терен в зелената система на СО не освобождава контролните органи, които контролират движението на територията на СО, от нормативните задължения по чл.54, ал.1, б. «б» от НОДТСО, респ. чл.168, ал.2 ЗДвП да обозначат местото с пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, респ. указващ местонахождението на преместеното ППС. Съобразно общото разпределение на доказателствената тежест в процеса по чл.170, ал.1 АПК ответникът следва да докаже горепосоченото обстоятелство, за което с определение в закрито заседание на 12.11.2012г. са му дадени указания. Съдът приема, че ответникът не е ангажирал доказателства в тази насока. От снимковия материал, част от административната преписка, не се установява наличието на пътни знаци, положени в изпълнение на изискванията на чл.54, ал.1, б. «б» от НОДТСО и чл.168, ал.2 ЗДвП. Лицата или администрацията, управляващи пътя, са длъжни да внедряват и поддържат технически средства и системи за регулиране и управление на движението (чл.170а, ал.1, т.2 ЗДвП). Спазването на правилата за движение несъмнено изисква регулирането им по законов начин - чрез знаци и указателни табели относно наличието на забрана, респ. указание за възможност от налагане на санкция. Доколкото се касае за административна принуда чрез налагане на ПАМ по смисъла на чл.22 и чл.23 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), съдът приема, че осъществяването на тази дейност следва да се извършва при стриктно спазване на изискванията на закона. Недопустимо е налагането на ПАМ да се извършва въз основа на предположения, че

теренът е част от зелената система на СО. СО – като собственик на терена, безспорно не е длъжна да полага указателни табелки относно собствеността на терена, но е длъжна да положи знаци, указващи възможността за използване на административна принуда в случай на извършено административно нарушение. Спазването на административната забрана по чл.28, ал.1, т.7 от НОДТСО не може да бъде санкционирано въз основа на предположения (че имотът е публична общинска собственост, част от зелената система на СО), а при стриктно разясняване наличието на съответната забрана, респ. възможността при неспазването ѝ да бъде наложена санкция. Законов израз на този принцип представлява изискването по чл.168, ал.2 ЗДвП и чл.54, ал.1, б. «б» от НОДТСО възможността за налагане на ПАМ да бъде сигнализирана със съответните пътни знаци. Нещо повече - липсата на евентуално подобно задължение в подзаконовия нормативен акт (наредбата на СО) не освобождава собственика на пътя от спазване на законово задължение по чл.168, ал.2 ЗДвП, доколкото съгласно чл.15, ал.3 ЗНА приложение следва да намери нормативният акт от по-висока степен - в случая ЗДвП. При санкционните норми подзаконовите разпоредби не могат да установяват по-строги изисквания в сравнение с установените изисквания в закона. За идентичните случаи нормата на чл.171, т.5, б. "Б" ЗДвП предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки: (по т.5) преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик, когато ППС е 1.паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство. Т.е. възможността за налагане на административна принуда чрез ПАМ задължително следва да е указана и сведена до знанието на субектите на забраната по подходящ начин, за да се изисква от тях спазване на съответната административна забрана.

По делото е представен проект за организация на движението на [улица](стр.90 от делото). Видно от представената схема на пътните знаци на нито едно място по цялата [улица] няма указателна табела - неподвижен пътен знак, предупреждаващ за възможността от принудително преместване на ППС. Неизпълнението от страна на ответника при налагане на оспорената ПАМ на изискването ПАМ да бъде указана по начина, посочен в нормативната уредба (чл.54, ал.1, б. «б» от НОДТСО и чл.168, ал.2 ЗДвП) я прави незаконосъобразна - наложена при неправилно приложение на материалния закон - отменително основание по чл.146, т.4 АПК. По изложените съображения съдът приема, че оспорената ПАМ следва да бъде отменена като наложена при неправилно приложение на материалния закон по смисъла на чл.146, т.4 АПК.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателката следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 10 лв. за държавна такса и 300 лв. за адвокатско възнаграждение.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во Административно отделение, 2 състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ по жалба на М. С. С. от [населено място], [улица], ет.6, ателие № 8 принудителна административна мярка по чл.54, ал.1, б."б" от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО), разпоредена от старши инспектор Г. П. от Столичен инспекторат (СИ) на Столична община (СО) на 05.10.2012г. по отношение на МПС марка „Х.", модел „С." с рег. [рег.номер на МПС], паркиран на [улица].

ОСЪЖДА Столичен инспекторат (СИ) на Столична община (СО) с адрес [населено място], [улица] да заплати на М. С. С. от [населено място], [улица], ет.6, ателие № 8 на основание чл.143, ал.1 АПК разноси в размер на 310 (триста и десет) лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: